

Økonomi- og erhvervsministeren (Bendt Bendtsen):

Jeg ved ikke, hvilket redskab hr. Morten Homann ville tage i anvendelse over for det, at en privat forening nedlægger sig selv. Jeg ved ikke, om hr. Morten Homann ønsker, at regeringen skal komme med en beskatning af det provenu, man får på andelsboligen. Jeg ved, at hr. Morten Homann også ønsker beskatning af ejerboligen, så det kunne da være et redskab, som hr. Morten Homann kunne tænkes at anvende.

Jeg må respektere, at der er nogle mennesker, der har en privat forening, og som ønsker at nedlægge den. Og man kan altid vurdere, om det er godt eller sundt. Jeg har sagt, at jeg synes, det er godt, vi har andelsboligforeningerne i Danmark, for det giver folk med jævne indkomster mulighed for at have en bolig i vores byer. Men derfra og til at nægte folk at nedlægge en privat forening mener jeg faktisk er rigtig langt.

Morten Homann (SF):

Nu er det jo ministeren, der taler om at nægte folk muligheden for at nedlægge en forening, det er ikke mig.

Jeg vil gerne sige, at jeg faktisk synes, det er en god idé, hvis man laver beskatning ved salg af andelsboliger, fordi der jo hverken betales avanceskat eller løbende ejendomsværdiskat af andelsboliger. Men jeg ved godt, at det kan ministeren og jeg ikke blive enige om.

Det illustrerer jo meget godt regeringens generelle position, og at man er handlingslammet. Man kan godt se, at der er nogle problemer, men man har ikke nogen bud på, hvordan de skal løses. SF kommer med forslag til, hvordan man kunne have løst det her problem. Jeg er åben over for, hvis der er andre modeller.

Men det, jeg ikke er åben over for, er den meget passive holdning, som ministeren lægger for dagen, nemlig at man godt kan se, at der forsvinder billige andelsboliger, fra markedet, og at man sådan set synes, der er behov for billige andelsboliger, men man har ikke noget svar på, hvad der skal ske.

Kan ministeren ikke se, at det er dybt utilfredsstillende for de mange familier med jævne indkomster, som faktisk har brug for, at der er andelsboliger, for at de også kan være en del af boligmarkedet bl.a. her i København?

Økonomi- og erhvervsministeren (Bendt Bendtsen):

Jeg må konstatere, at der er en nettotilgang på andelsboligområdet. Hvis vi kan blive enige om, at det er rigtigt, bliver der altså ikke færre andelsboliger i øjeblikket. Det betyder jo ikke, at vi ikke hele tiden holder det her område under observation, og det har jeg klart tilkendegivet over for Boligudvalget. Ministeren greb faktisk ind sidste år over for den der fidus med at køre den ene vej og så skabe en ny andelsboligforening samme sted. Det var der altså flertal for.

Men jeg er nødt til at sige, at vi nok fremover bliver nødt til at acceptere, at der er andelsboligforeninger, som ønsker at sælge deres ejendomme, og jeg mener ikke, man kan indføre regler, som fratager en forening muligheden for at lade sig opløse. Der kan være gode grunde til, at en andelsboligforening ønsker at opløse sig selv. Det kan være, at der ikke er nogen, der ønsker at tage sig af bestyrelsesarbejdet; det kan være dårlig økonomi; det kan være andre ting.

Jeg forstår, at ministeren og hr. Morten Homann er fuldstændig uenige om det med at beskatte boliger, og det er selvfølgelig en klar politisk forskellighed, der er partierne imellem.

Fjerde næstformand (Niels Helveg Petersen):
Den næste medspørger er fru Jytte Andersen.

Jytte Andersen (S):

Nu er det sådan, at der har været en tilvækst på andelsboligmarkedet på 3.000 lejligheder, der er betydelig dyrere end mange af dem, der er blevet nedlagt, men det kan vi måske få nogle tal på.

Jeg betvivler sådan set ikke ministerens oprigtige ønske om, at der fortsat skal være en tilvækst, og at der skal være andelsboliger. Derfor har jeg lidt svært ved at forstå den der passivitet, der ligger i ministerens svar med hensyn til, om man ikke kunne gøre noget for at modvirke tendensen, som hr. René Skau Björnsson pegede på, ved bl.a. – det er så mit spørgsmål – at man kunne, hvis man mangler ideer, prøve at tage en drøftelse med andelsboligforeningernes organisationer og spørge, om de måske har nogle muligheder og nogle bidrag til, hvordan man kan holde andelsboligsektoren intakt plus skabe den tilvækst, der kommer af nye boliger. For det er dybest set den situation, vi gerne vil have.

Kunne ministeren ikke godt i sin overvågningsiver skærpe overvågningen lidt? Kunne ministeren ikke tage initiativer over for de orga-